

cabularia auctorum Dellabellæ, Bellostōnczii et Jambressichii unum quoque habere, quod ab illyricis vocibus inciperet, essetque hac recenti plana orthographia conscriptum, ac latinis litteris impressum. At cum nullum hujuscemodi adhuc extet alicujus momenti, (Faustii, Micalix, Habdelichii sunt nimirum exilia aliterque scripta) mihi demandavit, ut illyricas voces undique colligerem, easque in alphabeticum ordinem collocarem, necnon italicas germanicasque adjicerem. Videns autem opus in aliquam molem excrevisse, auctor fuit ac Meccenas magnanimus, ut idem suis sumptibus una cum præmissa Grammatica a me pariter contexta in elegantii papyro, quam scriptoriam medianam appellant, typis in aliorum etiam usum ederetur, prouti hic præstat.

Nunc dicam quædam de Illyrico. Nulla est his temporibus Gens, nulla Lingua tam late patens totque populos solis dialectis distinctos complectens, quemadmodum hæc una illyrica. Nam Albania, Dalmatia, Ragusium, pars Istriæ subalpina, Carinthia, Carniolia, Liburnia, Croatia, Bosnia, Slavonia, Servia, Rascia, Bulgaria Constantinopolim usque, maxima Hungariæ pars, Moravia, Bohemia, Silesia, Polonia, Russia aliæque regiones ad extremum usque septentrionem protensæ, omnes collective sumptæ eo quod eadem sint origine et propagatione, eadem
lin.